

Λευκωσία, 27 Ιανουαρίου 2026

Προς

Τον Αξιότιμο Πρόεδρο της Κυπριακής Δημοκρατίας

κ. Νίκο Χριστοδουλίδη

Προεδρικό Μέγαρο

Λευκωσία

Κοινοποίηση

Υπουργός Δικαιοσύνης και Δημοσίας Τάξεως

Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας

Βοηθό Γενικό Εισαγγελέα

Αρχηγό Αστυνομίας

Αρχή κατά της Διαφθοράς

Πρόεδρο της Βουλής των αντιπροσώπων

-κοινοποίηση: προέδροι κοινοβουλευτικών κομμάτων (Παρακαλώ όπως η παρούσα επιστολή τεθεί υπόψιν των Προέδρων των Κοινοβουλευτικών Κομμάτων)

-κοινοποίηση: κα Ειρήνη Χαραλαμπίδου, βουλευτρια (Παρακαλώ όπως η παρούσα επιστολή τεθεί υπόψιν της κας Ειρήνης Χαραλαμπίδου, βουλευτριας)

Πρόεδρο του πολιτικού κινήματος «Άλμα»

Πρόεδρο του πολιτικού κινήματος «Άμεση Δημοκρατία»

Πρόεδρο του πολιτικού κινήματος «Volt»

Αξιότιμε Κύριε Πρόεδρε,

Σχεδόν δύο χρόνια μετά τα γεγονότα της 5ης Μαρτίου 2024, βρισκόμαστε στη δυσάρεστη θέση να απευθυνόμαστε όχι απλώς ως πατέρες της Ιεράς Μονής Οσίου Αββακούμ, αλλά και ως πολίτες μιας ευρωπαϊκής δημοκρατίας, οι οποίοι μέχρι σήμερα δεν βιώνουν το κράτος δικαίου στην πράξη.

Η Κυπριακή Δημοκρατία δεν κρίνεται από τις διακηρύξεις της.

Κρίνεται από το αν προστατεύει τον πολίτη όταν το κόστος είναι πολιτικό, εκκλησιαστικό ή “επώνυμο”.

Και, δυστυχώς, στη δική μας υπόθεση, το μήνυμα που εκπέμπεται προς την κοινωνία είναι ένα: ότι κάποιοι είναι ίσοι και κάποιοι είναι... πιο ίσοι.

Την ημέρα εκείνη, ενώ διαμέναμε στη μόνιμη και νόμιμη κατοικία μας (ποιος αμφισβητεί ότι η μόνιμη κατοικία των μοναχών είναι το μοναστήρι τους;), πρόσωπα που καταγγέλθηκαν από εμάς ως κουκουλοφόροι πρώην και νύν αξιωματούχοι του κράτους και εξωθεσμικά ενεργούντες εισήλθαν στον χώρο της Μονής, εκδίωξαν τους πατέρες της Μονής και, αφού άλλαξαν τις κλειδαριές όλων των χώρων, αφαίρεσαν προσωπικά μας αντικείμενα μεγάλης αξίας.

Τα αντικείμενα αυτά, μέχρι σήμερα δεν μας έχουν επιστραφεί, δηλώθηκαν στην Αστυνομία ως κλοπιμαία, καταγγέλθηκαν επώνυμα, και διεκδικούνται επισήμως με προδικαστηριακές ενέργειες και αστικές αγωγές.

Η συνολική αξία των αντικειμένων αυτών είναι μεγάλη, συναισθηματικά και υλικά ανεκτίμητη και ανέρχεται, σύμφωνα με τα στοιχεία μας, σε εκατοντάδες χιλιάδες ευρώ.

Εδώ δεν μιλάμε για «εκκλησιαστική διαφορά».

Μιλάμε για πυρήνα συνταγματικών και ευρωπαϊκών δικαιωμάτων τα οποία καταπατήθηκαν βάνουσα και ανελέητα.

Η προστασία της κατοικίας δεν είναι πολυτέλεια. Είναι συνταγματική ασπίδα (Σύνταγμα Κυπριακής Δημοκρατίας, άρθρο 15) και ευρωπαϊκή υποχρέωση (ΕΣΔΑ, άρθρο 8). Όταν καταγγέλλεται βίαιη εκδίωξη από μόνιμη κατοικία και αλλαγή κλειδαριών, δεν υπάρχει “αμφιβολία αρμοδιότητας”. υπάρχει υποχρέωση άμεσης διερεύνησης. Όταν καταγγέλλεται εξαναγκαστική εκδίωξη και παράνομη παρακράτηση ή περιορισμός σε χώρο (στέρηση ελευθερίας), εγείρονται ευθέως ζητήματα ελευθερίας και ασφάλειας (Σύνταγμα, άρθρο 11 -ΕΣΔΑ, άρθρο 5). Η αφαίρεση και μη απόδοση προσωπικών αντικειμένων μεγάλης αξίας δεν είναι «λεπτομέρεια». Αγγίζει ευθέως το δικαίωμα προστασίας της περιουσίας (ΕΣΔΑ, Πρωτόκολλο 1, άρθρο 1 - Σύνταγμα, άρθρο 23) και με άλλα λόγια αυτό ονομάζεται κλοπή!

Σε ποια χώρα Μπανανία ζούμε τελοσπάντων; Στο Μεξικό; Στο Αφγανιστάν; ή Στην Βενεζουέλα όπου η δικαιοσύνη πολιτικοποιείται;

Το ερώτημα, λοιπόν, δεν είναι αν «μας συμπαθείτε» ή αν «βολεύει» πολιτικά η υπόθεση.

Το ερώτημα είναι άλλο και αμείλικτο:

Πώς είναι δυνατόν, δύο χρόνια μετά, να μην έχει κληθεί κανείς να λογοδοτήσει ενώπιον δικαστηρίου, όταν υπάρχουν στοιχειοθετημένες 19 κατηγορίες ενώπιον των αστυνομικών αρχών με ονοματεπώνυμα, στοιχεία και υπάρχει δηλωμένη ετοιμότητα μαρτύρων;

Πώς είναι δυνατόν, δύο χρόνια μετά, να μην έχει κληθεί κανείς να λογοδοτήσει ενώπιον δικαστηρίου ή να παραπεμφθεί η υπόθεση ενώπιον δικαστηρίου από τον Γενικό εισαγγελέα; Η νομική υπηρεσία από ποιους κατευθύνεται;

Αφού υπάρχει πρόσωπο με όνομα, επίθετο και ταυτότητα, γνωστό ανά το Παγκύπριο και την Εκκλησία, το οποίο καταγγείλαμε για εγκληματικές πράξεις εις βάρος μας ή/και άλλα πρόσωπα που έδρασαν κατ' εντολήν του γιατί όλες οι αρμόδιες αρχές "βλέπουν τον ουρανό και τα άστρα" και αναρωτιούνται αν πρέπει ή δεν πρέπει να κατηγορήσουν έναν «άνθρωπο» της «Εκκλησίας»; Οι Μητροπολίτες υπερέχουν του νόμου και του Συντάγματος της Δημοκρατίας;

Μήπως το πραγματικό ερώτημα είναι αν το κράτος δικαίου εφαρμόζεται ισότιμα, όταν ο καταγγελλόμενος φέρει εκκλησιαστικό αξίωμα; Δικαιούται να εγκληματεί και να καταχράζεται εξουσίας και να μένει στο απυρόβλητο;

Διότι, σε μια ευρωπαϊκή δημοκρατία, η αδράνεια των αρχών μπροστά σε σοβαρές καταγγελίες δεν είναι διοικητική καθυστέρηση αλλά θεσμικό πρόβλημα, που αγγίζει το δικαίωμα σε αποτελεσματική προσφυγή (ΕΣΔΑ, άρθρο 13) και τη δίκαιη διαδικασία στο σκέλος της πρόσβασης στη δικαιοσύνη (ΕΣΔΑ, άρθρο 6).

Και ο λόγος, κύριε πρόεδρε, για τον κύριο Σπυρίδωνα Γεωργάκη (Μητροπολίτη Ταμασού Ησαΐα), ο οποίος είναι καταγγελλόμενος από εμάς για εγκληματικές ενέργειες και δεν έχει παραπεμφθεί ακόμα ενώπιον δικαστηρίου εδώ και δύο χρόνια.

Κύριε πρόεδρε, δεν ζητούμε κάτι εξαιρετικό, ούτε αδύνατο.

Ζητούμε το αυτονόητο: να μας δοθεί η δυνατότητα και η ευκαιρία να καταθέσουμε τα στοιχεία μας σε διαδικασία όπου ο καταγγελλόμενος ελέγχεται.

Κι όμως, σε επιστολή μας προς τον Γενικό Εισαγγελέα, ερωτώμενοι για την πορεία των καταγγελιών μας (διότι δεν είχαμε ενημερωθεί), μας υποδείχθηκε ότι ο μόνος τρόπος να ακουστούν οι ισχυρισμοί μας (αν είναι ποτέ δυνατόν) είναι να τους καταθέσουμε σε υπόθεση όπου εμείς είμαστε κατηγορούμενοι στο δικαστήριο και αφορά ισχυριζόμενες οικονομικές ατασθαλίες.

Αυτό δεν είναι απλώς γελοίο. Είναι στάση κατά την άποψη μας που συνιστά εσφαλμένη αντίληψη των ευθυνών που απορέουν από τη θεσμική ιδιότητα του Γενικού Εισαγγελέα και των υποχρεώσεων του έναντι των πολιτών της Κυπριακής Δημοκρατίας.

Είναι θεσμικά εξευτελιστικό.

Είναι δυνατόν να καταγγέλλουμε κατακράτηση και κλοπή προσωπικών μας αντικειμένων και ο Γενικός Εισαγγελέας να μας υποδεικνύει να τα πούμε σε άσχετη δικαστική υπόθεση, όπου κατηγορούμενοι είναι πατέρες της Μονής;; Πως θα καταδικαστεί ο κλέφτης της περιουσίας μας και των αντικειμένων μας;;

Αν αυτό δεν είναι θεσμική απορρύθμιση, τότε τι είναι; Θέατρο του παραλόγου;;

Εδώ εγείρονται ευθέως ζητήματα ισότητας ενώπιον του νόμου (Σύνταγμα, άρθρο 28) και αμερόληπτης άσκησης εξουσίας.

Γιατί κύριε Γενικέ Εισαγγελέα;;; Για να μην πληγεί το όνομα της Εκκλησίας ή του Μητροπολίτη Ταμασού;;; Όταν ο Μητροπολίτης Ταμασού τα έπραττε και μάλιστα κατ' εντολήν και συμβουλή άλλων εκκλησιαστικών ανδρών δεν το σκεφτόταν και εσείς σκέφτεστε αυτόν αντί το δίκαιο;; Ως πότε θα σταματήσει το γενικό σύστημα της πολιτείας να καλύπτει επικίνδυνους και κακοποιούς ανθρώπους που κυκλοφορούν δημόσια και παριστάνουν και τους ανθρώπους του Θεού; Επειδή έχουν το σύστημα και το κατεστημένο μαζί τους; ή επειδή έχουν πλάτες και επειδή κάποιιοι φοβούνται τις θέσεις τους;;

Σε ποιο κράτος δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καταγγέλλεται κλοπή, ο καταγγελλόμενος δεν ελέγχεται, και οι καταγγέλοντες παραπέμπονται να “τα πουν” αλλού, σε άσχετη δικαστική διαδικασία;; Είστε σοβαροί άνθρωποι με λογική;

Να το θέσω και διαφορετικά! Μήπως αν ο Μητροπολίτης Ταμασού ήταν ένας αλλοδαπός που είχε κλέψει ένα ποδήλατο και γινόταν καταγγελία εναντίον του, δεν θα είχε ήδη κατηγορηθεί και καταδικαστεί;; Σίγουρα!

Είναι ντροπή, το ανεξέλεγκτο του γενικού εισαγγελέα να δίνει το δικαίωμα στον ίδιο τον γενικό εισαγγελέα να το χρησιμοποιεί με αποτέλεσμα να αναστέλλονται τόσο σοβαρές υποθέσεις που στο μέλλον πολύ πιθανόν θα γελοιοποιήσουν την Κυπριακή Δημοκρατία ενώπιον των Ευρωπαϊκών δικαστηρίων, όπως έγινε προσφάτως σε διάφορες περιπτώσεις! Και ενώ η αστυνομία ερεύνησε την κλοπή των προσωπικών μας αντικειμένων και ετοίμασε έκθεση στον γενικό εισαγγελέα για να είστε όλοι “καλυμμένοι” ΣΚΟΠΙΜΩΣ ΔΕΝ ΕΚΔΟΘΗΚΕ ΚΑΤΗΓΟΡΗΤΗΡΙΟ ΕΠ’ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΣΑΙΑ ΜΗΠΩΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΠΕΜΦΘΕΙ ΣΤΟ ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΟ. Γιατί επιτέλους δεν έχετε την ομπρέλα της προστασίας σας προς τον Μητροπολίτη Ταμασού αφού δεν εξυπηρετεί κάποιο συμφέρον;

Παρακαλώ να μας απαντήσετε, γιατί σε διαφορετικές περιπτώσεις πράττεται εντελώς διαφορετικά πράγματα, ενώ στην δική μας περίπτωση έκδηλα προφυλάσσετε τον Ησαΐα;; Γιατί παραγκωνίζεται το δίκαιο;

Αν τα γεγονότα της Λάρνακας (17/01/2026) χαρακτηρίστηκαν από εσάς ως «απαράδεκτα», πώς πρέπει να χαρακτηριστούν αντίστοιχες καταγγελίες για οργανωμένη και βίαιη ενέργεια, που φέρεται να συνδέονται με εκκλησιαστικό αξίωμα και για τις οποίες δεν υπήρξε καμία ουσιαστική θεσμική αντίδραση;

Εάν αυτά που πράττονται δημοσίως από «ευπόληπτα» πρόσωπα της κοινωνίας δεν ελέγχονται και δεν τιμωρούνται, πώς θα παραδειγματίσετε τους πολίτες αυτής της κοινωνίας ή αλλοδαπούς; Γιατί επιλέγετε αυτή η κοινωνία να πηγαίνει από το κακό στο χειρότερο;

Η σιωπή των κομμάτων, όταν υπάρχει τέτοια υπόθεση, δεν είναι «διάκριση». Δεν είναι «σεβασμός». Είναι πολιτική δειλία. Και πολιτική δειλία μπροστά σε καταγγελίες που ακουμπούν συνταγματικά δικαιώματα σημαίνει ένα πράγμα: ότι ο πολίτης μένει μόνος.

Και ας το πούμε καθαρά: όταν το πολιτικό σύστημα σιωπά για να μη «χαλάσει ισορροπίες», τότε δεν λειτουργεί ως θεσμικός φρουρός, αλλά ως θεσμικός παρατηρητής. Και ο παρατηρητής, όταν βλέπει παραβίαση θεμελιωδών δικαιωμάτων και σιωπά, δεν είναι ουδέτερος. Είναι μέρος του προβλήματος.

Ο Υπουργός Δικαιοσύνης και Δημοσίας Τάξεως κ. Φυτίρης καλεί τον κόσμο να καταγγέλλει ανώνυμα ό,τι γνωρίζει. Εμείς καταγγείλαμε επώνυμα, αλλά δυστυχώς επώνυμους. Τι πράξατε;;

Αν, λοιπόν, οι θεσμοί καλούν τον πολίτη «να μιλά», αλλά όταν ο πολίτης μιλά επώνυμα τον αφήνουν στο κενό, τότε δεν έχουμε κράτος δικαίου. Έχουμε κράτος βιτρίνας και κράτος μαφίας.

Στις 09/01/2026 δηλώσατε επίσης δημοσίως “Σε κανέναν, μα σε κανέναν δεν θα δώσω το δικαίωμα να κατηγορηθώ για θέματα διαφθοράς”. Εμείς λέμε ότι όλο αυτό το σκηνικό με τον κύριο Ησαΐα είναι τουλάχιστον ακόμα ένα θέμα διαφθοράς το οποίο κύριε Πρόεδρε έπρεπε να γνωρίζετε και να φροντίσετε να τακτοποιήσετε και όχι να κουκουλώσετε! Στη διαφθορά από τη διαφορά ένα γράμμα απουσιάζει και ο νοών νοείτο. Οπότεν διαλέξετε ή θα κάνετε τη διαφορά ή θα κάνετε τη διαφθορά!

Εμείς λέμε το εξής: όταν μια υπόθεση με τέτοια σοβαρότητα καταγγελλόμενα, τέτοια στοιχεία, τέτοια ονοματεπώνυμα, τέτοιο βάρος, μένει μετέωρη επί δύο χρόνια, τότε το κράτος εκπέμπει εικόνα θεσμικής κάλυψης.

Και αυτό, κύριε Πρόεδρε, είναι κατ’ ελάχιστον υπόθεση που οφείλατε να ζητήσετε να διευκρινιστεί, να ελεγχθεί και να κριθεί με θεσμικό τρόπο.

Διότι άλλο οι δηλώσεις, κι άλλο η πραγματικότητα. Και η πραγματικότητα, όπως τη βιώνουμε, είναι ότι ο πολίτης δεν προστατεύεται όταν ο καταγγελλόμενος είναι

«ισχυρός». Αυτό, κύριε Πρόεδρε, στο τέλος δεν εκθέτει εμάς. Θα εκθέσει τη Δημοκρατία εν καιρώ Κυβερνήσεως σας.

Επειδή η υπόθεση αυτή δεν είναι ένα απλό επεισόδιο, αλλά όπως έχει καταγγεληθεί ένα οργανωμένο εγκληματικό σκηνικό πίεσης και εκδίωξης, οφείλετε να απαντήσετε καθαρά:

Εφόσον, όπως καταγγέλλεται, υπήρξε εμπλοκή ή παρουσία πολιτικών παραγόντων/σχηματισμών στα γεγονότα της 5ης Μαρτίου 2024 στη Μητρόπολη Ταμασού, με αναφορές που αγγίζουν και το ΕΛΑΜ. Αυτό είμαστε σίγουροι ότι το γνωρίζετε! Ποιος ερεύνησε θεσμικά αυτό το σκέλος και ποιο είναι το αποτέλεσμα;

Αυτό που μας προκαλεί έντονη ανησυχία ως πολίτες είναι κατά πόσον το πολιτικό κόμμα ΕΛΑΜ τελικά είναι πλέον προστατευόμενο σας γεγονός που συνδέεται με το γεγονός ότι απόφυγε να τοποθετηθεί δημοσίως για τα επίμαχα βίντεο που δημοσιοποιήθηκαν και εκθέτουν το κύρος σας και το κύρος της Κυπριακής Δημοκρατίας από τον λογαριασμό Emily Thompson στην εφαρμογή tik tok!

Ακόμα πιο κραυγαλέο –όπως έχει τεθεί από καταγγελίες– είναι το ζήτημα της ανάμιξης προσώπου που φέρεται να είχε θεσμική βαρύτητα στον νομικό κόσμο (αναφορές που αγγίζουν και τον Πρόεδρο του Παγκύπριου Δικηγορικού Συλλόγου), εκείνη τη νύχτα, με επίκληση «θεσμικής ιδιότητας» και τον μανδύα των «θρονικών επιτρόπων».

Εδώ το ερώτημα είναι θεμελιώδες: με ποια ακριβώς αρμοδιότητα εμφανίστηκαν θεσμικές ιδιότητες να «εποπτεύουν» ή να «νομιμοποιούν» πράξεις που καταγγέλλονται ως παράνομες; Διότι, αν η θεσμική ιδιότητα χρησιμοποιήθηκε ως ασπίδα, τότε έχουμε σοβαρό πρόβλημα όχι μόνο για εμάς, αλλά για τη θεσμική υγεία της Δημοκρατίας.

Και η Δημοκρατία, κύριε πρόεδρε δεν έχει μεγαλύτερο κίνδυνο από τη στιγμή που οι τίτλοι και οι ιδιότητες γίνονται ασπίδα ατιμωρησίας. Διότι τότε οι πολίτες δεν βλέπουν Δίκαιο. Βλέπουν κλειστό κύκλωμα ισχύος.

Κύριε πρόεδρε, ο κύριος Ησαΐας Κυκκώτης μας στέρησε εδώ και δύο χρόνια τη νόμιμη και μόνιμη κατοικία μας, καθώς και όλα μας τα υπάρχοντα, τα προσωπικά μας αντικείμενα και πάντα τα υπάρχοντά μας. Δεν το ξέρατε; Σας το αναφέρουμε τώρα, μας και ήσασταν σε επαγγελματικό ταξίδι και δεν γνωρίζετε τι έγινε στον τόπο σας.

Πέντε πολίτες είναι στον δρόμο, χωρίς κανένα μισθό, στερούμενοι τη μόνιμη κατοικία τους και τα προσωπικά τους αντικείμενα. Δεν συγκινείστε, φαντάζομαι. Εμείς σας το αναφέρουμε πάντως, για να μην πείτε ότι δεν το ξέρατε. Από σήμερα το ξέρετε!

Στερούμαστε κατοικίας, στερούμαστε περιουσίας και θεσμικής προστασίας. Αν ζούσαμε στο Κυπριστάν θα είχαμε ήδη δικαιωθεί-αλλά επειδή ζούμε στην Κύπρο του

φαγητού και του ποτού, του κουμπάρου και της κουμέρας, της Εκκλησίας και της διεφθαρμένης πολιτείας, δεν έχουν φτάσει οι καταγγελίες μας καν στο δικαστήριο.

Και εδώ ας ειπωθεί το αυτονόητο: το κράτος δεν έχει δικαίωμα να επιλέγει πότε θα λειτουργεί. Η Δημοκρατία που λειτουργεί «κατά περίπτωση» δεν είναι δημοκρατία. Είναι σύστημα ισορροπιών εις βάρος των αδυνάτων.

Και αυτό συνδέεται άμεσα με την προστασία κατοικίας/ιδιωτικής ζωής (Σύνταγμα άρθρο 15-ΕΣΔΑ άρθρο 8), με την προστασία περιουσίας (Σύνταγμα άρθρο 23-ΠΠΙ άρθρο 1) και την αποτελεσματική προστασία (ΕΣΔΑ άρθρο 13).

Γιατί όταν η Πολιτεία αφήνει πέντε πολίτες «στον δρόμο» χωρίς δικαστικό τέλος, δεν είναι ουδέτερη. Είναι απύσχα. Είναι ελλιπής ήθους, αξιών και ανθρωπιάς.

Δεν φτάνει μόνο αυτό. Ενώ όλα αυτά διαπράχθηκαν από ένα μέλος της Ιεράς Συνόδου, όλα αυτά τα αποτρόπαια, παράνομα και λυπηρά επισημοποιήθηκαν και από τα υπόλοιπα μέλη της Ιεράς Συνόδου. Η Ιερά Σύνοδος μάς εκδίωξε εκ των υστέρων, υπό την απειλή του αποσηματισμού, χωρίς δηλαδή να δώσει μια **σωστή, δίκαιη και αναλογική λύση** καθώς επίσης **μας απέκοψε πλήρως τα εισοδήματά μας**.

Εδώ το ερώτημα προς την Πολιτεία είναι απλό:

Από πότε η εκκλησιαστική ισχύς λειτουργεί ως «παράγοντας εξαίρεσης» από τον νόμο;

Διότι το Σύνταγμα και οι διεθνείς συμβάσεις δεν επιτρέπουν ούτε «παράθυρα παρανομίας» αλλά ούτε και «παράθυρα ατιμωρησίας». Και όταν ο πολίτης βλέπει ότι ένα ράσο ή μια καρέκλα αρκεί για να «παγώσει» μια υπόθεση, τότε τραυματίζεται το κύρος της πολιτείας και το δικό σας κύριε Πρόεδρε.

Σήμερα ζούμε χωρίς κανένα απολύτως πόρο διαβίωσης. Δεν λαμβάνουμε κανένα εισόδημα, πράγμα το οποίο είναι εν γνώσει της «φιλόανθρωπης» συμπεριφοράς της Εκκλησίας της Κύπρου. Και εσείς, οι θεσμοί, εύχομαι να μην συνεχίσετε απλά να παρακολουθείτε, μπας και χαλάσετε τις ισορροπίες με την Εκκλησία και δεν πάρετε τους ψήφους του χριστεπώνυμου πληρώματος στις εκλογές. Πάντως όλα τα μέλη της αδελφότητας μας, σας ψήφισαν στις προδικές εκλογές πράγμα το οποίο έχουμε μετανιώσει πικρά. Νομίζαμε αυτά που λέγατε τα πιστεύατε. Κάναμε λάθος και λυπούμαστε που σας ψηφίσαμε. Είδαμε ακριβώς το αντίθετο.

Δεν ζητούμε «δικαίωση». Ζητούμε ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ. Σας παρακαλώ εγερθείτε από τον ύπνο του δικαίου.

Να ελεγχθούν ΟΛΟΙ: εμείς, όσοι μας κατήγγειλαν αλλά και όσοι καταγγέλλονται από εμάς.

Αν φταίμε, να καταδικαστούμε. Αν άλλοι φταίνε, να σταματήσετε να τους καλύπτετε και να πληρώσουν το τίμημα της απληστείας και της βλακειάς τους και να

καταδικαστούν ως προνοούν οι νόμοι του κράτους. Μην ξεχνάτε όμως ότι υπάρχει και το φυσικό δίκαιο ή κάρμα ή ο τρόχος που γυρίζει (για τους Άθρους) αλλά για εμάς υπάρχει ο Θεός Νόμος που είναι υπεράνω πάντων των ανθρωπίνων νόμων! Το ερώτημα είναι γιατί ο Γενικός Εισαγγελέας καταχράζεται τη θέση ευθύνης που του δώσατε και παραγνωρίζει το δίκαιο ενώπιον Θεού και ανθρώπων;

Αναμένουμε: σαφείς απαντήσεις, θεσμικές ενέργειες και συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα.

Η υπόθεση της Ιεράς Μονής Οσίου Αββακούμ πρέπει να κατανοηθεί και να ληφθεί υπόψιν από όλους διότι δεν αποτελεί μεμονωμένο περιστατικό ούτε «ατυχές επεισόδιο». Από τη συνολική εικόνα που προκύπτει από πράξεις παράνομες, παραλείψεις και κυρίως συστηματική αδράνεια των αρμόδιων αρχών, αναδεικνύεται δομικό πρόβλημα λειτουργίας του κράτους δικαίου στην Κυπριακή Δημοκρατία.

Όταν η Εκκλησία χρησιμοποιεί την εξουσία της όχι ποιμαντικά αλλά κατασταλτικά, όταν η Δικαιοσύνη επιλέγει ποιοι ελέγχονται και ποιοι εξαιρούνται, όταν η Αστυνομία «ερευνά» χωρίς αποτέλεσμα και όταν η Πολιτεία σιωπά για να μη διαταραχθούν ισορροπίες και οι καλές σχέσεις, τότε δεν μιλάμε για αστοχία. Μιλάμε για σύστημα συγκάλυψης.

Η Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου δεν απαιτεί μόνο τυπική ύπαρξη νόμων. Απαιτεί πραγματική και αποτελεσματική εφαρμογή (ΕΣΔΑ, άρθρα 6 και 13). Όταν οι πολίτες στερούνται στην πράξη πρόσβασης σε ανεξάρτητο και αμερόληπτο έλεγχο, το κράτος δικαίου παύει να υφίσταται ουσιαστικά, ακόμη κι αν υφίσταται τυπικά.

Το παρόν κείμενο, όπως συντάχθηκε, όπως τεκμηριώθηκε και όπως παραδίδεται ενώπιον σας, δεν είναι απλώς καταγγελία. Δεν είναι διαμαρτυρία. Δεν είναι κραυγή αγανάκτησης. Δεν είναι έκκληση προς ευαισθησία. Είναι κατηγορητήριο πολιτειακής αποτυχίας.

Κατηγορητήριο όχι γιατί χρησιμοποιεί βαριές λέξεις, αλλά γιατί περιγράφει βαριές πράξεις και βαρύτερες παραλείψεις. Όχι γιατί στρέφεται εναντίον προσώπων, αλλά γιατί εκθέτει τη λειτουργία των θεσμών ως συστήματος.

Από τη στιγμή που όλα τα ανωτέρω έχουν τεθεί εγγράφως, επωνύμως και επισήμως ενώπιόν σας, καμία άγνοια δεν μπορεί πλέον να επικαλεστεί κανείς.

Και από τη στιγμή που δεν ενεργείτε, η ευθύνη δεν είναι μόνο σε όσα έγιναν, αλλά και σε όσα δεν πράττετε.

Η Δημοκρατία δεν καταλύεται μόνο με πραξικοπήματα ή επίμαχα βίντεο που δίνονται στη δημοσιότητα! Καταλύεται και με σιωπές, με αναβολές, με επιλεκτική εφαρμογή του νόμου.

Το παρόν κείμενο καταγράφεται, πρωτοκολλείται και παραδίδεται όχι για να συγκινήσει, αλλά για να δεσμεύσει. Και από τη στιγμή της παραλαβής του, κάθε θεσμική αδράνεια συνιστά συνευθύνη.

Και πλέον, όλοι γνωρίζετε.

Η παρούσα δεν γίνεται με σκοπό να απαλλαχτούμε από τυχόν κατηγορίες/κατηγορητήρια ή προς υποστήριξη του εαυτού μας, αλλά για τη δικαιοσύνη που έχει δικαίωμα να απολαμβάνει ο κάθε πολίτης της Κυπριακής Δημοκρατίας.

Τα πιο πάνω αναφέρονται και ισχύουν, διότι εκ μέρους μας δεν έχει αποσυρθεί μέχρι σήμερα κανένα παράπονο προς οποιοδήποτε πρόσωπο έπραξε οτιδήποτε εναντίον μας και σχετίζεται με τα γεγονότα της 5ης Μαρτίου 2024.

Περαιτέρω, οφείλουμε να καταγραφεί με απόλυτη σαφήνεια ότι προηγήθηκαν επανειλημμένες, τεκμηριωμένες και καλόπιστες προσπάθειες εξωδικαστικής επίλυσης τόσο με την Εκκλησία της Κύπρου όσο και με τον κύριο αντίδικο μας, κάνοντας ΠΡΑΞΗ τα λόγια του Ευαγγελίου. Προτάθηκαν συγκεκριμένες λύσεις, απολύτως εφαρμόσιμες που θα μπορούσαν να αποκαταστήσουν τη νομιμότητα, να κλείσουν την υπόθεση οριστικά και να αποτρέψουν τη θεσμική έκθεση που σήμερα προκαλείται. Οι λύσεις αυτές δεν απαιτούσαν σύγκρουση, δεν απαιτούσαν δημόσιο λόγο, δεν απαιτούσαν ταπείνωση κανενός.

Όλες αυτές οι προσπάθειες απορρίφθηκαν σιωπηρά ή προσχηματικά όχι για λόγους δικαίου ή αδυναμίας, αλλά εξαιτίας αλαζονείας, εμμονής στη δύναμη και άρνησης κάθε ελέγχου. Καθίσταται, επομένως, απολύτως σαφές ότι η παρούσα διαδικασία δεν είναι προϊόν αντιπαράθεσης, αλλά αναγκαστική συνέπεια της συνειδητής επιλογής ορισμένων να μην υπάρξει λύση. Όταν απορρίπτεται κάθε ειρηνική διέξοδος, η θεσμική σύγκρουση επιβάλλεται.

Με σεβασμό στους θεσμούς,

αλλά δίχως φόβο, σιωπή και πάθος

=

Οι παρανόμως εκδιωχθέντες πατέρες της Ιεράς Μονής Οσίου Αββακούμ